

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра політології, історії і філософії

**ПОЛТАВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ І ПРАВА ЗВО "ВІДКРИТИЙ
МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"**

**ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСНА АСОЦІАЦІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ**

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ: ВІТЧИЗНЯНИЙ І ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю**

**27 лютого 2025 р.
Полтава**

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Фінансується Європейським Союзом. Проте висловлені погляди та думки належать лише авторам(ів) і не обов'язково відображають погляди Європейського Союзу чи Виконавчого агентства з питань освіти, аудіовізуальних засобів і культури (ЕАСЕА). Ні Європейський Союз, ні ЕАСЕА не можуть нести за них відповідальність

Із 2022 по 2025 рік в Полтавському державному аграрному університеті на кафедрі політології, історії і філософії виконується проєкт Еразмус+ напрямку Жан Моне «Участь громадян та соціальний діалог як ключові фактори у розбудові сталих територіальних громад: успішні практики ЄС для України». У результаті виконання проєкту науковці відвідали різні громади Польщі, переймали досвід розвитку громад у Гробніках, Глубчице, Ополе, Щецині, Степніці, активно ділилися ним із усіма, хто також прагне розвивати свої громади. Це стало можливим також завдяки активній позиції польських колег, які не лише приймали українську делегацію, а й детально розповіли про особливості функціонування органів самоврядування у Польщі, їхні проблеми, способи подолання та налагодження діалогу з місцевим населенням.

Від імені Полтавського державного аграрного університету висловлюємо щиро вдячність пану *Павлу Бучеку* депутату Глубчицького повіту, солтису м. Гробнікі (Республіка Польща) та пану *Томашу Коваліку* експерту проєкту Еразмус + напрямку Жан Моне «Участь громадян та соціальний діалог як ключові фактори в розбудові сталих територіальних громад: успішні практики ЄС для України» / «Citizen participation and social dialogue as key factors in the development of sustainable territorial communities: EU best practices for Ukraine» / № 101085535 — SuTCom — ERASMUS-JMO-2022-HEI-TCH-RSCH, головному спеціалісту з польсько-української співпраці неурядової організації «Конвент Самоврядної Співпраці Польща–Україна» (м. Щецин, Республіка Польща)

УДК 342.25(477+4)(062)
М 65

Редакційна колегія:

Шаравара Тамара, завідувач кафедри політології, історії і філософії Полтавського державного аграрного університету доктор історичних наук, професор;

Макарець Світлана, доцент кафедри політології, історії і філософії Полтавського державного аграрного університету, кандидат історичних наук, доцент;

Приходько Сергій, доцент кафедри політології, історії і філософії Полтавського державного аграрного університету, кандидат політичних наук, доцент;

Усанов Ігор, доцент кафедри політології, історії і філософії Полтавського державного аграрного університету, кандидат філософських наук, доцент.

Затверджено до друку і поширення в мережі Інтернет вченою радою факультету обліку та фінансів Полтавського державного аграрного університету (протокол № 6 від 19.03.2025 р.).

УДК 342.25(477+4)(062)
М 65

Місцеве самоврядування: вітчизняний і європейський досвід: зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнародною участю (м. Полтава, 27 лютого 2025 р.).
Полтава : ПДАУ, 2025. 310 с.

На основі міждисциплінарного підходу розглянуто кардинальні суспільно-політичні зрушення на глобальному та локальному рівнях, проаналізовано соціально-економічні, культурні, освітні, правові, трансформаційні процеси й безпекові аспекти модернізації системи місцевого самоврядування на місцевому рівні.

Для науковців, викладачів, здобувачів вищої освіти, тих, хто цікавиться проблемами політичного життя в Україні та за кордоном.

Тези публікуються в авторській редакції. За науковий зміст і якість поданих матеріалів, наведені факти та статистичні дані відповідають автори, а також наукові керівники (для здобувачів вищої освіти).

© ПДАУ, 2025

© Автори статей, 2025

Заклади вищої освіти – учасники конференції

Білоцерківський національний аграрний університет
Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»
Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету
«Харківський політехнічний інститут»
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
Державний податковий університет
Донецький національний університет імені Василя Стуса
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Запорізький національний університет
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України
Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України
Інститут соціальних наук Гданського університету
Київський кооперативний інститут бізнесу і права
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
Київський національний торговельно-економічний університет
Київський національний університет будівництва і архітектури
Київський національний університет культури і мистецтв
Коледж Нової Європи – Інститут перспективних досліджень
(м. Бухарест, Румунія)
Луцький інститут розвитку людини Університету «Україна»
Маріупольський державний університет
Миколаївський інститут розвитку людини Університету «Україна»
Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності Національної академії
правових наук України
Національна академія державної прикордонної служби України
імені Б. Хмельницького
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
Національний університет «Одеська політехніка»
Національний університет цивільного захисту України
Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя
Полтавський державний аграрний університет
Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
Полтавський інститут економіки і права Університету «Україна»
Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського,
Український державний університет імені Михайла Драгоманова
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
Херсонський національний технічний університет
Центральноукраїнський інститут розвитку людини Університету «Україна»
Чернігівський інститут інформації, бізнесу і права ЗВО «Міжнародний науково-
технічний університет імені академіка Юрія Бугая»
Чорноморський національний університет імені Петра Могили

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ: ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА ФІНАНСОВО-МАТЕРІАЛЬНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ	12
Бацман Ольга	
ОСОБЛИВОСТІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В КРАЇНАХ ЄС З ОГЛЯДУ НА ДОСВІД НІМЕЧЧИНИ, ШВЕЦІЇ ТА ІТАЛІЇ	12
Войтенко Юрій	
КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: ПОТОЧНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ	16
Дорогань Андрій	
Доля Валерій	
ЦЕНТРИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ЯК ІНСТРУМЕНТ МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД.....	20
Загородня Альона	
ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ЯК ЗАПОРУКА МІЦНОЇ ДЕРЖАВИ І МІЦНОЇ ВЛАДИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ	23
Косаревич Назар	
БАЗОВІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ ФІНАНСІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	25
Лісний Іван	
СПЕЦИФІКА ОБІГУ ОБЛІГАЦІЙ ТА ЇХ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	29
Логовський Ігор	
ВИЗНАЧЕННЯ КОРДОНІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ РЕФОРМИ	32
Лозинська Тамара	
ОСНОВНІ НОВАЦІЇ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО СЛУЖБУ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ» ВІД 2 ТРАВНЯ 2023 Р.....	35
Лопушинський Іван	
НАРОДОВЛАДДЯ НА РІВНІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: НОВАЦІЇ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	40
Макарець Світлана	
Сидоренко Федір	
МЕХАНІЗМИ ВИРІВНЮВАННЯ МУНІЦИПАЛЬНИХ БЮДЖЕТІВ: ДОСВІД КРАЇН БАЛТІЇ	43
Паланиця Микола	
ПАРТНЕРСТВО БІЗНЕСУ І ВЛАДИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ.....	46
Примуш Микола	
КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	50
Приходько Сергій	
Шейко Сергій	
МІСЦЕВІ ВИБОРИ: ПОШУКИ ОПТИМАЛЬНОЇ МОДЕЛІ	53

Тимощук Олеся ЗАПОБІГАННЯ СТРАХОВОМУ ШАХРАЙСТВУ В ЄС: АНТИКОРУПЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В НАЦІОНАЛЬНИХ СИСТЕМАХ СТРАХУВАННЯ	146
Токуєва Наталія ІНІЦІАТИВНІСТЬ ГРОМАДЯН У СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	150
Шаравара Тамара ДОСВІД ПОЛЬСЬКИХ ОРГАНІВ САМОВРЯДУВАННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАД.....	153
Щетініна Тетяна СТАН РОЗВИТКУ АРХІВНОЇ СПРАВИ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	157
СЕКЦІЯ 3. ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ УЧАСТІ ГРОМАДЯН В УПРАВЛІННІ МІСЦЕВИМИ СПРАВАМИ: ВІТЧИЗНЯНА ТА ЄВРОПЕЙСЬКА ПРАКТИКА	161
Андріяш Вікторія Громадська Наталя СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ ЯК ІНСТРУМЕНТ КОМУНІКАЦІЇ В СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	161
Калініченко Зоя СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ФОРМИ ГРОМАДСЬКОЇ УЧАСТІ У КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЯХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	164
Кочубей Лариса ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ УЧАСТІ ГРОМАДЯН В УПРАВЛІННІ МІСЦЕВИМИ СПРАВАМИ: ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ...	168
Манелюк Юрій ВЗАЄМОДІЯ ВЛАДИ ТА ГРОМАДЯН У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	172
Наумкіна Світлана Даріченко Дар'я КРАУСОРСІНГ ЯК НОВІТНЯ ТЕХНОЛОГІЯ СУСПІЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ТА ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ГРОМАДСЬКИХ ІНІЦІАТИВ	176
Наумкіна Світлана Свекла Костянтин НОВІ ПОЛІТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ ПОЛІТИЧНОЇ УЧАСТІ ГРОМАДЯН	179
Сенько Інна Недоборенко Микола ІННОВАЦІЙНІ КОМУНІКАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ: ЯК БУДУВАТИ ДОВІРУ ЧЕРЕЗ СОЦІАЛЬНІ ПЛАТФОРМИ	182
Некряч Анастасія Макарець Максим ІНТЕГРОВАНІЙ РОЗВИТОК ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ІНКЛЮЗИВНИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС.....	186

3. Інститут масової інформації. Соціальні мережі як основне джерело новин для українців: дослідження ІМІ. 2023. URL: <https://surl.li/axdlad> (дата звернення: 21.02.2025).

ІНТЕГРОВАНІЙ РОЗВИТОК ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ІНКЛЮЗИВНИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС

Некряч Анастасія,

доктор політичних наук, професор,
професор кафедри політології, історії і філософії
Полтавського державного аграрного університету
м. Полтава

Макарець Максим,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 052 Політологія
Полтавського державного аграрного університету
м. Полтава

Політична нестабільність, викликана широкомасштабною російсько-українською війною, тривалість каденцій голів та депутатів територіальних громад (ОТГ) обумовили необхідність залучення широких верств населення, різного формату об'єднань до процесу прийняття управлінських рішень на місцевому рівні. Принципи інклюзивності, запроваджені урядом України, стимулюють підґрунтя демократичних підвалин та збільшення зацікавленості населення політикою свого регіону. Ця зацікавленість найбільшою мірою проявилася в ході проведення реформи децентралізації влади. Комунікація новоутворених органів місцевого самоврядування, їх виконавчих комітетів із групами інтересів набула продуктивнішого та змістовнішого виміру. Певною мірою сприяло цьому й те, що на місцях почали діяти нові самоврядні інституції, зокрема інститут старост. Водночас проблема об'єднання громадян у групи інтересів чи долучення їх до раніше сформованих продовжує зберігати свою актуальність і сьогодні.

Складність цього процесу полягає в тому, що інтеграція громадян у процес прийняття рішень на місцевому рівні досить індивідуальна та відмінна від громади до громади. Чинниками цих відмінностей є: розмір самої громади;

економічний уклад, що домінує в громаді; доступ до об'єктів інфраструктури; політична активність у регіоні.

Цю тезу розглянемо детальніше. Що стосується розміру громад, то, незалежно від їх типу (сільська, селищна, міська), в ході практичної діяльності в них сформувалася структура двох видів: моноцентрична та поліцентрична. Для першого виду характерно становлення центру та периферії на засадах екзистенційного протистояння. Специфіка поліцентричної структури полягає в наявності двох або більше центрів, між якими відбуваються симбіотичні відносини, коли всі суб'єкти дотримуються узгоджених правил гри. Вона більш гнучка та адаптована під конкретні умови та завдання громад. Ключовою її ознакою є залучення нових суб'єктів та територій до загальної системи управління без надмірного навантаження та суттєвих змін в архітектурі управління з мінімізацією бюрократичної складової. Підтвердимо це прикладом. Якщо до міської громади доєднувати будь-яку прилеглу, сільську чи селищну, територію, то цей процес буде супроводжуватися низкою потенційних складнощів. А саме: оптимізація доступу мешканців громади до діючої інфраструктури та збільшення матеріальних і управлінських затрат на обслуговування приєднаних територій. Механізми розв'язання цих проблем є більш реалістичними в громадах з поліцентричною структурою, адже їх метою є побудова інтегрованої системи впливу шляхом співпраці, спільного використання ресурсів та збалансованого їх розподілу. Повертаючись до моноцентричних громад, зазначимо, що переважна частина території є недостатньо розвиненою, оскільки більшість населення прагне мешкати та працювати в центрі об'єднання. Отже, маємо підстави говорити про суттєві переваги громад, що мають два центри тяжіння, які функціонують на основі постійного діалогу, розвиненого партнерства, спільного розуміння проблем. Логічно, що все це закладає сприятливе підґрунтя для реальних інвесторів. Адже економічний складник є важливою передумовою та фактором у розбудові спроможних територіальних громад. А наявність промислових підприємств як єдиного джерела доходу та розмір видаткового навантаження на бюджет громад

стають ключовими чинниками даного процесу. Загалом перезавантаження, що відбулося завдяки реформі децентралізації влади, дало стимул для формування в регіонах нової архітектури місцевої влади, актуалізувало потребу застосування інноваційних інструментів у системі місцевого управління. До речі, в ході добровільного об'єднання брались до уваги історичні, природні, етнічні, культурні чинники, що впливають на соціально-економічний розвиток громад. У підсумку сформувалися громади з різними ресурсними потенціалами, різною інфраструктурою. Проте спільним для них усіх є те, що вони діють у єдиному податковому полі. Однаковою мірою це стосується як профіцитних, так і дотаційних громад. Водночас переважна кількість громад мають єдине джерело доходу: податки, акцизи чи рента. А згідно з чинним законодавством до слабшої у фінансовому відношенні місцевої влади застосовується процедура усунення фінансових диспропорцій або так званого бюджетного вирівнювання. Натомість обидва види громад за своєю структурою бюджету не є пропорційними й залежними від одного джерела. Так, у міських громадах – це акциз та податки з населення, у сільських та селищних – рента. Доцільно враховувати місцеві особливості, які притаманні кожній громаді. Це наявність або відсутність великих підприємств, рівень безробіття та структура населення. Зокрема, у великих громадах інфраструктура є багаторівневою, розгалуженою та складною, в той час, як в малих вона менш розвинена, а тому об'єктивно потребує менше експлуатаційних затрат. Насправді ж економічний складник – суб'єктивна площина і залежить від багатьох факторів єдиного вертикально та горизонтально інтегрованого регіону. Цей аспект значною мірою впливає на суспільне та політичне життя людей, мотивує їх об'єднуватися в різноманітні групи інтересів, які спільно формують візії, консолідовані пропозиції та вимоги щодо підвищення ефективності управління громадою.

Зазначимо, що важливе значення в інтеграційному процесі на місцевому рівні відіграє безпосередньо діюча інфраструктура. Функціонування її об'єктів створює спільний простір, який надає рівні можливості для розвитку та самореалізації громадян, сприяє виробленню політичних рішень та алгоритму

дій, розкриває можливості суб'єктів, які здійснюють свою діяльність. У процесі такої взаємодії формується інтегрована модель довіри, відбувається обмін на всіх рівнях управління ресурсами, навичками, знаннями. Інфраструктура формує вертикально інтегровані мережі груп людей взаємозалежних, але зацікавлених один в одному. Співпраця в рамках цих вертикальних та горизонтальних мереж налагоджує міцні партнерські зв'язки та неформальні групи інтересів, які позитивно впливають на становлення самоврядного простору. А використання наявних спільних ресурсів та їх освоєння лише підсилює цей процес та підвищує зацікавленість і згуртованість мешканців. Відтак інфраструктура, розвиваючись та вдосконалюючись, зміцнює спільне розуміння місцевих потреб, спрямовуючи зусилля на їх вирішення. Переважна більшість громад використовують інфраструктуру як матеріальну базу для сталого та тривалого розвитку території, досягнення консенсусу з усіма суб'єктами, що здійснюють свою діяльність в рамках громад.

Як засвідчує практика, без зацікавленого політичного представництва неможливе загальне зростання самоврядних структур. За відсутності активної співпраці з боку політичних, громадських та неприбуткових організацій, приватного сектору цей процес стає обмеженим. Натомість спільні візії, партнерська співпраця, розробка спільного алгоритму дій, сталого розвитку, що відповідає інтересам і потребам усіх верств населення, розширюють його. Своєю чергою такий підхід відкриває широкі можливості залученню небюджетних коштів та цілеспрямованого їх використання на місцеві потреби. Йдеться про грантові проекти та програми, що передбачають спільну участь громади, виконавчого комітету місцевих рад, профільних установ та безпосередньо самих мешканців. Доречним це є ще й тому, що значна кількість громад відчувають проблеми з фінансуванням. Якщо узагальнено говорити про розвиток регіону, то залежить він ще й від того, наскільки діюча «вертикаль» місцевого управління ефективно здійснює контроль за всіма суб'єктами, які здійснюють свою діяльність на тій чи іншій території та наскільки вона сприяє малорозвиненим та складним суб'єктам.

На нашу думку, до цього процесу варто долучати осередки політичних партій, враховуючи, що останні відчувають брак політичних лідерів на регіональному та місцевому рівні. Тому логічно, щоб пошук та виховання майбутніх лідерів відбувався безпосередньо на місцях. Сприятливі цьому має загальна тенденція, яка проявилася за останні роки. В регіонах з'явилося багато молодіжних рухів, об'єднань, створених та афілійованих з політичними партіями. Завдання ж політичних партій врахувати цю тенденцію і використати її в правильному напрямі, зацікавлюючи молодь сучасними ідеями, програмами, а в майбутньому інтегрувати їх в систему управління на всіх рівнях.

Зважаючи на ті обставини, в яких перебуває нині вітчизняне місцеве самоврядування, громадські форми самоорганізації є не досить стійкими й організованими. До того ж окремі групи помилково сприймаються як маргінальні. Тож ситуація, яка характеризується відсутністю успішних і авторитетних лідерів в регіонах у перспективі може призвести до ухвалення необґрунтованих помилкових рішень, відсутності консенсусу серед громадян, проявів елементів абсентеїзму. Подолати можна це використовуючи соціальні мережі як майданчик з рівним доступом і пошуком однодумців та груп інтересів, об'єктивного та неупередженого висвітлення діяльності малих груп та залучення їх до реалізації спільних місцевих і регіональних справ. Відповідно самоорганізація населення має трансформуватися в структурований та послідовний процес здатний ефективно впливати на самоврядне середовище.

І насамкінець зазначимо, що стратегією розбудови сталих, спроможних територіальних громад є створення спільного простору з рівними можливостями для всіх членів громади; сприяння ліквідації нерівномірного розвитку територій; збалансування структури фінансових надходжень; залучення політичних партій до підготовки кадрового резерву та системної реалізації громадських ініціатив під патронатом і за підтримки місцевих владних структур.

Тому реальна та зацікавлена інтегрованість громадян, забезпечення (у різних форматах) співпраці політичних партій, громадських об'єднань, представників приватного сектору, зміцнює демократію на місцевому рівні, яка

є результатом зусиль усіх політичних гравців, робить її консолідованою і більш стабільною, відкритою та підвищує відповідальність кожного громадянина як за спільне сьогодні, так і за спільне майбутнє.

Джерела і література

1. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР : станом на 8 січ. 2025 р. URL: <https://surl.li/jvwuoh> (дата звернення: 26.02.2025).

2. Європейська хартія місцевого самоврядування : Хартія Ради Європи від 15.10.1985 : станом на 16 листоп. 2009 р. URL: <https://surl.li/knwtwo> (дата звернення: 26.02.2025).

3. Про службу в органах місцевого самоврядування : Закон України від 02.05.2023 № 3077-ІХ. URL: <https://surl.li/jvwuoh> (дата звернення: 26.02.2025).

4. Про затвердження розподілу обсягу додаткової дотації з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення повноважень органів місцевого самоврядування на деокупованих, тимчасово окупованих та інших територіях України, що зазнали негативного впливу у зв'язку з повномасштабною збройною агресією Російської Федерації, за III квартал 2024 року : Розпорядж. Каб. Міністрів України від 25.10.2024 № 1048-р. URL: <https://surl.li/jvwuoh> (дата звернення: 26.02.2025).

5. Некряч А., Шаравара Т., Приходько С., Макарець С. Самоосвіта в громадах : посібник. Полтава, 2024. 135 с.

DIGITAL PLATFORMS AS A TOOL FOR PUBLIC PARTICIPATION IN LOCAL GOVERNMENT

Pronoza Inna,

Candidate of Political Science, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of
Political Sciences and Law State Institution
«South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky»
Odesa

In modern democratic societies, expanding public participation in the management of local affairs is a key factor in increasing the legitimacy of government and the effectiveness of public administration. Digital platforms are becoming a